

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 175:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Regulering af dagpengenes højeste beløb og dagpengeudbetaling i 2.-5. uge efter arbejdsgiverperioden).

Af socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen).

(Fremsat 15/1 88).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Taanquist (S):

Socialdemokratiet kan selvsagt tilslutte sig forslaget, som det ligger her. Vi kan stadig væk undre os lidt over, at man har valgt en administrativt så besværlig måde, men der er nok ikke ret meget at gøre ved det. Vi kigger på det en ekstra gang i udvalget, men tilslutter os selvfølgelig, som det er.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Da mit partis, Det Konservative Folkepartis, ordfører med beklagelse ikke kan være til stede, skal jeg på fru Karen Højte Jensens vegne fremføre, at vi kan tilslutte os forslaget. Vi ønsker den mest hensigtsmæssige administration af dagpengeordningen fra og med anden sygefraværsuge, og vi vil også gerne have den billigste løsning.

Agerschou (SF):

Lovforslaget indeholder to ting, dels en regulering af maksimumsbeløbet pr. 1. juli 1988 med 3 pct. som følge af den forventede prisud-

vikling og med 7 pct. som en engangsregulering som en følge af Socialdemokratiets bestræbelser i forbindelse med finansloven for 1988, dels et forsøg på at komme med et bud på, hvordan den nedsatte arbejdsgiverperiode skal administreres i kommunerne.

Vedrørende det første punkt er vi i SF naturligvis tilfredse med, at dagpengene omsider får et løft. Det burde være sket for meget længe siden. Men der er stadig en manko på omkring 9 pct., før man kan sige, at der ikke er sket nogen udhuling. Derfor vil jeg da gerne spørge Socialdemokratiets ordfører, om man er enig eller uenig med finansministeren, når han hævder, at med aftalen mellem regeringen og Socialdemokratiet er der ikke længere noget, der hedder social genopretning.

Skal mankoen på 9 pct. på et eller andet tidspunkt dækkes ind, skal varighedsbegrænsningen på ni måneder for modtagelse af almindelig kontanthjælp stadig fjernes? Skal varighedsbegrænsningen for modtagelse af sygedagpenge fjernes? – for at nævne et par eksempler. Det mener vi i SF, og det håber vi at Socialdemokratiet også mener.

Den anden del af forslaget handler om administrationen af den nedsatte arbejdsgiverperiode for sygedagpenge. Vi er modstandere af selve nedsættelsen, som blev vedtaget af Folketinget kort før jul.

Efter vores opfattelse er der en tæt sammenhæng mellem sygdom og arbejdsmiljø, dvs. at meget sygefravær direkte skyldes forhold på en arbejdsplads. Blandt de midler, der kan bruges til at forebygge denne form for sygdom, er en stærk økonomisk tilskyndelse for arbejdsgiveren til at forbedre arbejdsforholdene, og det kan bl.a. opnås ved en rimelig lang arbejdsgiverperiode.

Ligeledes kort før jul endte spørgsmålet om administrationen ved at nedsætte arbejdsgiverperioden i almindeligt nattevirvar i Socialudvalget. De bud, Socialministeriet kom med, ville ende i administrativt bureaukrati og kaos, og det nye forslag vil rimeligvis medføre præcis det samme.

Jeg kan erklære mig enig med den konservative ordfører i, at administrationen bør foregå mest hensigtsmæssigt og billigst muligt. Det tror jeg vi alle sammen kan, men dermed er problemet ikke løst.